

М. Козак

Лахтюк Петро

ЛАХТЮК Петро (справж. – Бондарчук Пантелеймон; ін. псевд. – Петро Петренко; 09. 08. 1911, с. Великі Жабокрики, нині Довгалівка Радивилів. р-ну Рівнен. обл. – 18. 10. 2001, м. Щецін Зх.-Помор. воєводства, Польща) – культурно-освітній діяч, бандурист, публіцист. Навч. у Варшав. університеті (1935–38). У 1939–41 займався організацією укр. шкільництва на Холмщині. Від 1941 – учасник визв. руху, чл. ОУН, згодом як чл. УПА – у сотні Шаблюка (під псевд. Богун). Провадив вишкільні курси пропагандистів для ОУН–УПА. У квітні 1944 заарешт. органами НКВС, засудж. до розстрілу. Згодом вирок змінено на 20 р. каторж. робіт. Звільн. 1955. Мешкав у Польщі. 1956–68 працював у Кооп. спілці молоч. харч. продуктів у Тшеб'ятові (воєводство Щецін); 1968–80 – секр. Воєвод. правління Укр. суспільно-культур. товариства у Щеціні. Від 1980 – на пенсії. 1991–2001 – чл. Об'єдн. українців у Польщі. У Тшеб'ятові організував укр. дит. танц. гурток, чол. хор і ансамбль бандуристів, поширював укр. пісенно-муз. творчість. Автор публікацій у «Нашому слові», «Українському календарі» й «Українському альманасі». За «Спогади про боротьбу з окупантами» і «Спогади каторжника» 1991 отримав 1-у нагороду конкурсу «Слідами пам'яті».

Рекомендована література

1. Ідзьо В. Засновник кобзарського мистецтва у повоєнній Польщі – Петро Лахтюк – Пантелеймон Бондарчук, за свідченнями матеріалів газети «Наше Слово» (1961–2002 рр.). 2-е вид. Л., 2015.

Бібліографічний опис:

Лахтюк Петро / М. Козак // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-53457>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).